

# МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКSIУ

Рік видання IX  
№ 134 (1990)

ВІВТОРОК

5 Листопада 1968 р.  
Ціна 2 коп.

УКАЗ  
ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР  
**Про скликання Верховної Ради СРСР**  
Президія Верховної Ради СРСР постановляє:  
Скликати п'яту сесію Верховної Ради Союзу Радянських Соціалістичних Республік сьомого скликання 10 грудня 1968 року в м. Москві.  
Голова Президії Верховної Ради СРСР  
М. ПІДГОРНИЙ.  
Секретар Президії Верховної Ради СРСР  
М. ГЕОРГАДЗЕ.  
Москва, Кремль.  
4 листопада 1968 р.

До 25-річчя битви за Дніпро і визволення Києва від німецько-фашистських загарбників

## ПОДВИГ ГЕРОЇВ ЖИТИМЕ У ВІКАХ

Радісно і урочисто, сповнений гордості за свого випробуваного керманіча — лєнінську партію комуністів, за історичні перемоги соціалістичної Вітчизни на шляху до комунізму відзначає український народ, як і всі радянські люди, 51-у річницю Жовтневої революції. Нині свято Великого Жовтня збігається із знаменною датою — 25-річчям битви за Дніпро і визволення Києва з фашистської неволі. На світанку 6 листопада 1943 року над столицею Радянської України знову замайорів Червоний прапор. Доблесні війська Першого Українського фронту завдали гітлерівцям нищівного удару і штурмом оволоділи древнім містом над Дніпром.

Дніпровська операція ввійшла золотою сторінкою

у літопис Великої Вітчизняної війни, показала всьому світові, на які чудеса героїзму здатний радянський народ, керований Комуністичною партією. Сьогодні трудящі України з глибокою вдячністю згадують тих, хто не шкодуючи життя бився на берегах сивого Славутича і приніс визволення Києву, — росіяні і українці, білорусів і казахів, узбеків і вірменів, грузинів і латишів — усіх славних синів і дочок нашої багатонаціональної Вітчизни. На Дніпрі пліч-о-пліч з радянськими військами мужньо билися проти фашистів воїни Чехословацької бригади під командуванням Людвіка Свободи, нині Президента Чехословацької Соціалістичної Республіки.

З часу розгрому Радянською Армією гітлерівських

військ на берегах Дніпра минуло чверть століття. Піднялися з руїн, стали ще кращими наші міста і села. Заново відродилися Київ і Дніпропетровськ, Запоріжжя і Чернігів, Кременчук і Черкаси — вся Придніпровська земля, вся наша республіка.

Український народ свято шанує пам'ять тих, хто не дожив до світлого дня перемоги. Мужнім героям споруджуються пам'ятники і обеліски. З любов'ю зберігають трудящі кожну реліквію, кожен документ, які нагадують про те, якою ціною відвоювано щастя, кличуть людей до пильності, згуртованості, до невтомного комуністичного творення.

## Промова товариша П. Ю. Шелеста

на мітингу в Нових Петрівцях 4 листопада 1968 року

Дорогі товариші!  
Шановні гості!

Двадцять п'ять років тому на берегах Дніпра доблесні війська Радянської Армії звершили небачений в історії подвиг — здобули одну з найвидатніших перемог у Великій Вітчизняній війні.

Грандіозна битва за Дніпро, за визволення Радянської України і міста Києва увійшла в славний літопис нашого народу як зразок масового героїзму, мужності і відваги радянських воїнів і партизанів. В цьому проявилась їх беззавітна відданість Комуністичній партії, своєму народові, соціалістичній Вітчизні.

Битва на Дніпрі поряд з всесвітньо-історичними перемогами Радянської Армії під Москвою, Сталінградом, на Курській дузі була вершиною військового мистецтва, одним з вирішальних етапів на шляху до перемоги над фашистською Німеччиною.

Дніпро — це велика, могутня ріка, це трудовий і поетичний символ України. З ним пов'язано багато визначних історичних подій, з ним пов'язана вікова боротьба нашого народу за соціальне і національне визволення. Не раз на його крутих берегах гриміли запеклі бої, стояли на смерть захисники своєї рідної землі. Але такої жорстокої, кровопролитної битви ще не бачив наш сивий і гордий Славутич. Майже на тисячокілометровому фронті, по всьому Придніпров'ю радянські війська зламали оборону гітлерівців і з ходу форсували Дніпро. Рухнув створений німецькою воєнською закований у залізо і бетон «Східний вал».

Сотні тисяч солдатів, офіцерів і генералів, не шкодуючи своєї крові і самого життя, йшли на смертельний бій з ворогом, визволяли українські міста і села з фашистської неволі. Разом з ними мужньо билися народні месники — героїчні партизани України. Партизанські загони захопили і утримували до підходу радянських військ 25 переправ на Десні, Прип'яті і Дніпрі. Чемало воїнів, партизанів, патріотів полягло смертю хоробрих в боях за Дніпро, Київ.

Вічна їм слава!

Прощу світлу пам'ять героїв битви за Дніпро, які віддали своє життя за свободу і незалежність нашої Батьківщини, ашанувати хвилиною мовчання.

Мужність і героїзм радянських воїнів і партизанів у битві за Дніпро і визволення Києва високо оцінили Комуністична партія і Радянський уряд. Дві тисячі п'ятсот чоловік було удостоєно звання Героя Радянського Союзу. Тисячі воїнів нагороджено орденами і медалями. Шістьдесяті п'яти військовим частинам і з'єднанням було присвоєно почесне найменування «Київських».

Немеркнучий подвиг героїв Дніпра велично постає у пам'яті народній, оживає в піснях, легендах, у творчості мистецькій, у трудових подвигах. За Дніпро і Київ, за землю сестри-України мужньо билися, проливали кров сини і дочки усіх народів Радянського Союзу.

З легендарної землі Лютізького плацдарму ми, як і двадцять п'ять років тому, звертаємо свої погляди до столиці нашої багатонаціональної Батьківщини — зореносної Москви. В цей урочистий час ми ще й ще раз стверджуємо: свобода і щастя України — в гісному єднанні і неперушному союзі з усіма радянськими народами-братами.

Перемогу над лютим ворогом на берегах Дніпра кував весь радянський народ. Не знаючи сну і втоми, не шкодуючи своїх сил і здоров'я, трудівники тилу гартували грізну зброю для нашої славної армії.

Ми ніколи не забудемо, що проти німецько-фашистських загарбників на Дніпрі пліч-о-пліч з радянськими воїнами відважно билася Перша Чехословацька бригада під командуванням Людвіка Свободи. Кров'ю, пролітоую в боях проти спільного ворога, освячена дружба радянського, чеського і словацького народів. Ми свято бережемо і зміцнюємо цю дружбу і ніколи не допустимо, щоб ворожим силам вдалося вбити клин між нашими країнами, ліквідувати соціалістичні завоювання трудящих Чехословацьких.

Український народ, як і всі радянські люди, одностайно схвалює і підтримує заходи Політбюро ЦК КПРС і Радянського уряду, спрямовані на дальше зміцнення і розвиток дружніх відносин між радянським і чехословацьким народами.

Фашистські загарбники були вигнані з нашої землі. Перед очима постала жахлива картина спустошення. Колись квітучі береги Славутича, місто-красень Київ, Дніпропетровськ, Запоріжжя, Чернігів, Черкаси та багато інших чудових міст і сіл були перетворені в згарища. В руїнах лежали Дніпрогес, промислові велетні Придніпров'я. Були затоплені шахти і рудники Кривбасу, завергли залізничці. І сьогодні холоде кров у жилах від згадки про звірячі розправи гітлерівських катів над радянськими людьми.

Щоб загоїти рани війни, потрібна була титанічна праця усього народу, трудовий героїзм — рівний подвигам воїнів на фронті. На заході ще багряніло небо від спалахів битв, а кияни, трудящі всього Придніпров'я, долаючи величезні труднощі і нестатки, відбудовували зруйновані заводи і фабрики, піднімали з попелу колгоспи. Вони зіддавали всі свої сили, щоб допомогти фронту, забезпечити перемогу над ненависним ворогом.

На берегах могутньої української ріки розгорнулася велика трудова битва. Ми ніколи не забудемо той важкий час, з Москви і Уралу, Сибіру і Середньої Азії, з усіх кінців Радянського Союзу йшли на Україну ешелони з хлібом і металом, будівельними матеріалами і верстатами — з усім, що було потрібно для відбудови народного господарства республіки.

Самовіддана праця народу, братня допомога трудящих усіх союзних республік підняли з руїн і згарищ наші міста й села. Пишно зазеленили, забували

береги Дніпра. Заново відродилася земля Придніпровська. Відроджений Київ викликає захоплення усіх, кому довелось псбувати в нашому чудовому місті.

Тепер вмілі руки киян виготовляють літаки і траулери, електронно-обчислювальні машини і найскладніші верстати, екскаватори і телевізори, штучні алмази і синтетичні волокна. Продукцію з маркою столиці України знають в усіх куточках Радянського Союзу, вона йде у 80 країн світу.

Гордістю, золотим фондом нашого Києва є його чудові люди, герої праці, передовики і новатори виробництва. Приємно і радісно відзначити, що серед них багато героїв битви за Дніпро, учасників боїв за визволення столиці України. Вони здобували нашої Батьківщині славу в боях, а тепер примножують її своїм трудом.

Учасник битви за Дніпро Михайло Віталійович Міхєєв, Герой Радянського Союзу, нині працює слюсарем на Київському авторемонтному заводі. І знову герой — на передовій, тільки тепер трудового фронту. Йому присвоєно почесне звання ударника комуністичної праці. Поруч з бойовими нагородами на грудях героя засяяв орден Трудового Червоного Прапора. Це визнання і відзнака його грудової доблесті.

На ратні подвиги вів бійців на берегах Дніпра Герой Радянського Союзу генерал-майор Іван Іванович Красноюрченко. Тепер бойовий генерал у відставці. Але він у трудовому строю — очолює колектив Київського кераміко-художнього заводу.

Ми горді з того, що серед героїв-визволителів Києва був і наш ушлавлений земляк, підкорювач космосу, нині двічі Герой Радянського Союзу Георгій Тимофійович Береговий.

Товариші! Двадцять п'ять років тому відгриміли залпи війни над Славутичем. Зараз на берегах Дніпра знову йде велика битва, але це битва — трудова.

Могутня, раніше неприборкана сила Дніпра стала на службу народові, на службу комунізму. Волею партії, самовідданою працею трудящих зведені потужні Каховська, Дніпродзержинська, Крамєнчуцька, Київська гідроелектростанції, будується Канівська ГЕС.

Там, де колись земля була зрита окопами, зранена бомбами і снарядами, нині височать мальовничі міста і села, піднялися нові фабрики і заводи, зеленіють поля і сади. Придніпров'я стало краєм індустриальних гігантів, металу, вугілля, нафти, досконалих машин і високих вержав. Голубими стрічками каналів на сотні кілометрів потекла животова дніпровська вода у посушливі степи Півдня і Криму.

За чверть віку, що минув з часу історичної битви на Дніпрі, вирросло нове покоління людей. Воно не знає страхіть війни, не чуло вибухів бомб і снарядів, посасти куль. У нього мирне, світле і щасливе життя. Але молоде покоління, усі радянські люди свято бережуть па-

м'ять про тих, хто віддав своє життя за рідну землю, за визволення людства від фашистської чуми.

Це про них в піснях про Дніпро співається: «Хто в боях поліг, буде жить віки». Герої Дніпра житимуть у віках — у ділах і помислах наших. Вони безсмертні. Ніколи не загине безмежна вдячність наших сердець і Вічний вогонь на могилі Невідомого солдата.

Відзначаючи 25-річчя битви за Дніпро і визволення Києва від німецько-фашистських загарбників, ми ще й ще раз схляємо голози в глибокій шані перед пам'яттю героїв, які віддали своє життя в боротьбі за свободу, честь і незалежність соціалістичної Батьківщини. До їх могил ніколи не заростуть стежки народні!

Товариші! Ми живемо в складній, напруженій обстановці. Міжнародний імперіалізм все більше вдається до воєнних авантур, до спроб зупинити переможну ходу ідей комунізму. Ще ллється кров в'єтнамського народу, політичні і військові авантюри Ізраїлю та його покровителів продовжують залишатися центром напруженості на Близькому Сході. В Західній Німеччині знову піднімають голови неофашисти, всілякі гітлерівські негодитки. Лунають заклики про необхідність перекроїти карту Європи, про розширення «життєвого простору» за рахунок сусідніх країн.

Та не для того віддали своє життя мільйони радянських людей, щоб розгорілося полум'я нової світової війни.

Комуністична партія і Радянський уряд, весь радянський народ роблять все, щоб ще вище підняли економічну і оборонну могутність Радянського Союзу, зберегти мир, не допустити здійснення маньячних планів імперіалістів.

Імперіалісти розуміють, що радянські люди, відстоюючи здобутки Великого Жовтня, можуть застосувати проти ворогів соціалізму грізну силу зброї Радянської Армії і Флоту і суворо покарати тих, хто зазіхне на мирну працю нашого народу, на завоювання соціалістичних країн.

На черговому жовтневому Пленумі ЦК КПРС були розглянуті найважливіші питання економічного розвитку країни та зовнішньої політики партії і уряду. Рішення Пленуму — це бойова програма дій партії і всього радянського народу. Вона знаходить одностайну підтримку й схвалення робітничого класу, селянства, інтелігенції, всіх радянських людей.

Наш народ йде назустріч знаменному ювілею — 100-річчю з дня народження Володимира Ілліча Леніна. Через кілька днів ми будемо відзначати 51-у річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції. Натхненною працею, широкою хвилею соціалістичного змагання, успішним виконанням народногосподарських планів зустрічають трудящі України, всі радянські люди ці визначні дати.

Нові трудові перемоги, нові здобутки в галузі економіки, науки і культури — це і є наш величний пам'ятник тим, хто брав участь у гігантській битві на Дніпрі, всім живим і полеглим, всім, хто ціною свого життя захистив рідну радянську землю від фашистської нечисті.

Вічна слава героям битви за Дніпро і визволення Києва!

Слава героїчній Радянській Армії! Великому, мужньому радянському народові — будівникові комунізму — слава! (Оплески).

# ПОДВИГ ГЕРОЇВ ЖИТИМЕ У ВІКАХ

## Урочисте засідання в столиці України

Наприкінці дня 4 листопада центром святкування став яскраво прикрашений Жовтневий Палац культури. Тут відбулось урочисте засідання партійних, громадських організацій Києва та області разом з представниками Радянської Армії, присвячене 25-річчю битви за Дніпро і визволення столиці України від німецько-фашистських загарбників. У залі зібралися учасники визволення міста-героя, підпільники і партизани, старі більшовики, передовики промисловості і сільського господарства, працівники партійних, радянських, профспілкових, комсомольських і громадських організацій, діячі науки й культури, воїни, гості киян.

18 година. Тепло зустрінули присутніми місця у президії займають товариші В. І. Дрозденко, Н. Т. Кальченко, Д. С. Коротченко, І. К. Лутак, М. О. Соболюк, О. А. Титаренко, П. Ю. Шелест, В. В. Щербинський, Ф. Д. Овчаренко, В. К. Клименко, І. С. Грушецький, а також заступник Міністра Оборони СРСР Маршал Радянського Союзу К. С. Москаленко, члени Президії Верховної Ради УРСР, заступники Голови Ради Міністрів УРСР, командуючий військами Червонопрапорного Київського військового округу генерал-полковник В. Г. Кулик, члени бюро Київських обкому і міськкому партії, виконкомів обласної та міської Рад депутатів трудящих, представники партійних і громадських організацій, герої битви за Дніпро і визволення Києва, старі комуністи, новатори виробництва, генерали і офіцери Радянської Армії, керівники делегацій, що прибули на свято.

Вступним словом урочисте засідання відкриває перший секретар Київського міськкому партії О. П. Ботвин. Сьогодні ми зібралися тут, говорить він,

щоб в урочистій обстановці відзначити славний ювілей героїчного подвигу. Разом з усіма киянами 25-річчя битви за Дніпро і визволення столиці України від німецько-фашистських загарбників відзначають як велике свято трудящі республіки, воїни прославлених Збройних Сил СРСР, весь радянський народ.

О. П. Ботвин сердечно вітає делегації, що прибули на торжества, учасників битви за Дніпро і визволення Києва, підпільників та партизанів, які героїчно діяли в окупованому місті, тих, хто відбудовував столицю Радянської України, хто сьогодні своєю працею множить його славу, славу міста-трудівника.

Трудящі міста-героя, продовжує промовець, безмежно вдячні воїнам Радянської Армії, які визволяли Київ від загарбників, вони зберігають священну пам'ять про тих, хто воював на берегах Дніпра. Назавжди у наших серцях залишаться імена героїв, які віддали своє життя за честь, свободу і незалежність Радянської Батьківщини. Тов. Ботвин пропонує вшанувати їх пам'ять вставанням.

Усі підвсядяться з місць. У залі настає урочиста тиша.

Потім промовець розповідає про те, які чудові зміни відбулися в місті, відродженому з руїн і попелу. Двадцятип'ятиріччя визволення рідного міста кияни зустрічають у розквіті творчих сил і енергії. Київ став тепер одним з найбільших промислових, культурних і наукових центрів країни. Більш, як у два рази зросла його житлова площа, майже в 12 раз збільшився випуск промислової продукції.

Тісно згуртовані навколо Комуністичної партії, кияни гідно несуть ленінську трудову вах-

ту, дедалі ширше розгортають змагання на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, борються за здійснення рішень XXIII з'їзду КПРС і XXIII з'їзду КП України, віддають усі свої сили величній справі будівництва комунізму. Трудівники двічі орденюваного міста-героя Києва разом з усім радянським народом палко схвалюють і підтримують мудру зовнішню і внутрішню політику Комуністичної партії і її ленінського Центрального Комітету.

Урочисте засідання оголошується відкритим. У залі звучить Державний Гімн Радянського Союзу.

Під звуки маршу вносять прапори міста-героя Києва, військових частин і з'єднань, які брали участь у битві за Дніпро і визволення Києва. Всі встають.

Бурхливими оплесками зустрічають присутні пропозицію генерал-лейтенанта запасу, двічі Героя Радянського Союзу З. К. Слюсаренка про обрання почесної президії засідання в складі Політбюро ЦК КПРС.

Першим на засіданні виступив заступник Міністра Оборони СРСР, Маршал Радянського Союзу К. С. Москаленко, під безпосереднім керівництвом якого частини 38-ї Армії визволили столицю Радянської України. Він розповів про безприкладний героїзм радянських чудо-богатырів, про спрямовуючу і запалюючу роль Комуністичної партії в організації перемоги над ворогом.

Робітник заводу «Арсенал» імені В. І. Леніна Я. Л. Титаренко, завідувач відділку радгоспу «Бучанський» Герой Соціалістичної Праці О. Ф. Шевченко, колишній секретар Київського підпільного міськкому партії Б. І. Петрушко, письменник-академік, Герой Соціалістичної Праці О. Є. Корнійчук, студентка Київсько-

го державного університету імені Т. Г. Шевченка Катерина Ярема висловлювали почуття глибокої вдячності і щирою привіт тим, хто в жорстоких боях на фронтах і в підпіллі, в глибокому тилу на фабриках і заводах, полях і фермах кували перемогу над гітлерівськими загарбниками. Вони говорили про нерушиму дружбу народів-братів, про силу патріотизму і незламності духу, вихованих гартією Леніна радянських людей. Промовці підкреслювали, що славні подвиги героїв битви на сивому Дніпрі кличуть нинішні покоління радянських людей до подвигів трудящих. Розгортаючи змагання на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, трудівники Київщини, весь український народ вносять гідний вклад у справу дальшого зміцнення економічної та оборонної могутності соціалістичної Вітчизни — твердині миру і свободи.

На зборах виступили — керівники делегацій міст-героїв, а також Єревана і Харкова. Заступник голови Московської Ради Л. В. Дерібін, секретар Ленінградського міськкому партії В. А. Медведев, секретар Волгоградського міськкому КПРС З. Ф. Дубровіна, перший секретар Севастопольського міськкому КП України В. І. Пашков, перший секретар Одеського обкому партії М. С. Синиця, голова виконкомів міських Рад депутатів трудящих: Брестської — І. М. Калілець, Єреванської — Г. І. Асратян, перший секретар Харківського міськкому партії І. Ю. Лябога сердечно вітали жителів Київщини з знаменною подією. Вони відзначали грандіозні досягнення киян у розвитку економіки, науки, культури, бажали їм нових великих успіхів у змаганні за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Зустрінуті оплесками, виступили також заступник міністра Національної Оборони ЧССР генерал-полковник Мирослав Шмолдас, який брав участь у битві на Дніпрі у складі Першої чехословацької бригади під командуванням нинішнього Президента ЧССР Л. Свободи, а також керівник делегації військового з'єднання, яке носить почесне найменування «Київського», учасників зборів вітали юні піонери.

Потім головуючий О. П. Ботвин повідомив, що на адресу Київського міськкому КП України і виконкому міської Ради депутатів трудящих надійшла велика кількість вітальних листів і телеграм з різних міст Радянського Союзу, від учасників оборони і визволення столиці України, від колективів підприємств, установ та організацій, зарубіжних друзів, окремих громадян. Під оплески присутніх він зачитав текст поздравлення Президента ЧССР Л. Свободи на ім'я першого секретаря ЦК КП України П. Ю. Шелеста, Голови Президії Верховної Ради УРСР Д. С. Коротченка, і Голови Ради Міністрів УРСР В. В. Щербинського з нагоди 25-річчя битви за Дніпро і визволення м. Києва.

Від імені міськкому партії і міської Ради депутатів трудящих, від імені учасників урочистого засідання О. П. Ботвин сердечно подякував всім, хто надіслав привітання, побажав їм нових успіхів у будівництві комунізму і великого щастя в особистому житті.

З величезним піднесенням присутні прийняли вітальні листи ЦК КПРС, Президії Верховної Ради і Раді Міністрів СРСР, ЦК КП України, Президії Верховної Ради і Раді Міністрів УРСР.

(РАТАУ).



Росте зміна.

Фото В. КОВПАКА.

### ДСШ — БУДОВА КОМСОМОЛЬСЬКА

## НЕСПОКІЙ НАРОДЖУЄ ПОШУК

Валентина Андрищенко ходила заклопотана. З голови у дівчини ніяк не виходив отой рядок з газети: «Не відчувається вогника в комсомольців комбінату «Буддеталь».

Валентина відкрила двері до кабінету директора.

— Володимир Тимофійович, що будемо робити? Будівельники чекають на ригелі і колони.

Володимир Тимофійович відірвався від паперів.

— Не гарячньє. Сама ж знаєш — не готова ще опалубка для колон. Краще візьміть це діло під свій контроль...

Валентина Андрищенко про це й сама весь час думала. Знала вона й те, що не тільки опалубка затримує буддеталівців. Гальмував справу і трудомісткий процес виготовлення деталей.

Тож на черговому засіданні комсомольського бюро і повела мову про створення постів контролю за виготовленням колон і ригелів. Вирішили орга-

нізувати три таких пости. Доручення отримали кращі виробничники-бетонники Сергій Лисенко і Таня Вареник, штукатури Валентина Мокряк і Поліна Марченко, контролери Марія Цимбал і Ольга Кіп.

Після засідання комсомольського бюро до цієї справи підключились і «прожектористи». «Бойові листки» і «блискавки», які вони випускали разом, біли точно в ціль.

Проте комсомольці і молоді робітники комбінату ним не задовольнялись. Вони думали над тим, як все-таки підвищити темп робіт.

— Хлопці, знайшов! — вигукнув якийсь Василь Сакун, радісно розмахуючи папірцем.

— Дивись тільки не загуби, — засміялись у відповідь його друзі — арматурники Едуард Ткач і Василь Ткаченко.

— А я серйозно, — і Василь Сакун поклав перед друзями своє креслення. Ідея оригінального пристрою хлопцям сподобалась.

А через кілька днів з допомогою інженерів молоді умільці зробили спеціальний кондуктор-шаблон. Це нововведення дало змогу буддеталівцям прискорити хід робіт, а головне — робити арматурні каркаси без браку. За короткий час вони виготовили всі ригелі та колони, які в першу чергу треба було змонтувати.

С. ЖУКОВСЬКИЙ.

### Новий хімічний комбінат

ПРАГА. Залузький синтетичний завод у Північній Чехії перетвориться у найбільший в Чехословаччині нафтохімічний комбінат. Іде генеральна реконструкція і розширення заводу, в результаті чого підприємство повністю переключиться

з місцевого бурого вугілля на переробку радянської нафти.

Планом реконструкції передбачено також спорудження тут нового нафтопереробного заводу потужністю в три мільйони тонн нафти на рік

### УСПІХИ КОРЕЙСЬКИХ САДОВОДІВ

ПХЕНЬЯН. Великим попитом на внутрішньо-



му ринку країни користуються яблука та інші фрукти, вирощувані корейськими селянами.

У цьому році в КНДР в середньому з кожного гектара фруктових посадок збирається до 20 тонн.

*Ми в світ прийшли успадкувати славу,  
Діла і думи, й чесні мозолі,  
Батьків велику й подум'яну справу,  
Що утвердила силу на землі.*

**П**ІД ЦИМ девізом, вірні батьківським заповітам, шляхами історії вирушили в дорогу комсомольські загони шкіль області. В кожному місті, районі в грудні минулого року розпочався огляд роботи комсомольських організацій шкіль «Шляхами комсомольської слави», присвячений 50-річчю ВЛКСМ.

Мета його — вивчення історії комсомольської слави області, завдання — зібрати фотоматеріали, документи, реліквії про перших комсомольців, про роботу комсомольських осередків, зустрітись з колишніми комсомольцями, записати їх розповіді, оформити записи в літописах.

І ось, як підсумок копітких пошуків, — історія комсомолу багатьох сіл і міст Кіровоградщини.

Чимало корисних справ записала кожна шкільна комсомольська організація

Міцні зв'язки у комсомольських організацій шкіль з колгоспами, радгоспами, промисловими підприємствами області. Виробничі колективи вручали на комсомольських зборах трудові путівки комсомольським групам шкіль. Виконуючи ці завдання, комсомольці провели багато неділеньників по озелененню і благоустрою міст і сіл.

Майже на 140 кілометрів протягнулись зелені алеї, посаджені дбайливими руками школярів, зібрано близько 5 тисяч тонн металолому.

За останні десять років комсомольцями Новопрасківського СШ Олександрійського району вирощено і передано колгоспам близько 7 тисяч курчат і 30 центнерів коконів туютового шовкопряда. Щорічно на полях виробничої бригади на базі колгоспу ім. Леніна вирощується 55 гектарів кукурудзи, середній врожай лляро становить 50—55 центнерів. Під час літніх канікул у школах працювали учнівські будівельні бригади, які брали участь у підготовці рідної школи до початку нового навчального року.

З метою поглиблення інтересу до історії нашої країни, до історії рідного краю влітку 1968 року в похід вирушило близько 800 експедиційних загонів.

Надзвичайно цікаві матеріали з історії комсомолу Кіровоградського району зібрали старшокласники Аджамської середньої школи.

Значно поповнились експонатами музеї, кімнати В. І. Леніна, відкрились нові розділи «В. І. Ленін і молодь». У більшості шкіль області пройшли конференції за працями В. І. Леніна, в роботі яких брали участь комсомольці 20-х років.

У ритмі комсомольського життя не виходить з порядку денного питання «Нашій зміні — комсомольську гуртожитку». Кожна комсомольська група Кіровоградської середньої школи № 34 стала колективним вожатим піонерського загону. Часті гості в школі шефи з військової частини. Із своїми старшими друзями пройшли піонери по місцях бойової слави Кіровоградщини, провели багато воєнізованих ігор. Комсомольці шкіль області готують собі надійну зміну.

Найкращих показників добила комсомольська організація Онуфривської середньої школи. Її нагороджено Кам'яним Червоном вимпелом ЦК ВЛКСМ.

28 жовтня на честь піввікового ювілею Ленінського комсомолу школярі, учні системи профтехосвіти, студенти, піонери і комсомольці прозитували перед партією, перед народом.

Зустрівшись з ветеранами партії і комсомолу, юна зміна присягнула на вірність комуністичним ідеалам. Своєю вірністю вона доводить свою працю в навчанні, своїм пошуком і дерзанням — всім своїм життям.

# Який твій дім, друже?

Гуртожиток. Як багато чекає від нього хлопець чи дівчина — теплоти і затишку, умов для праці, навчання та відпочинку.

Ось гуртожиток Кіровоградської швейної фабрики. Тут є червоний куток, де встановлено радіоприймач, телевизор. Обладнана побутова кімната, майстерня по ремонту одягу, кімнати гігієни жінки. Регулярно випускається і стіннівка. В кімнатах чисто, затишно. Непогано організовано відпочинок. Тож не дарма — гуртожиток нещодавно отримав другу премію Міністерства легкої промисловості УРСР.

Добре обладнано і гуртожиток № 1 тресту «Кіровоградуглебуд» в місті Олександрії. Є два червоні куточки, на кожному по верхній-побутові кімнати, душова, працює їдальня. Непогано в гуртожитку поставлена виховна робота. Прочитано цикл цікавих лекцій, проведено диспут «XX сторіччя, молодь та її ідеали».

Слово похвали хочеться сказати і про гуртожиток Олександрійського ремзаводу. З гарним смаком оформлені кімнати: тут живі квіти, картини, естампи. Оформлено цікаві стелі «За славу Батьківщини», «Герої комсомолу», до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Та не всюди сподівання молоді про домашній затишок здійснюються.

Про який затишок може бити мова в гуртожитках будівельників «Трансбуд» та «Шляхбуд-2» м. Знамен'яки, де поламани стелі й шафи, немає половників, голі вікна, в кімнатах немає гучномовців. Побутова кімната відсутня зовсім, а праляня знаходиться в сараї.

В гуртожитку Дніпровського комбінату (Кремгес) побутова кімната переобладнана в складське приміщення. Мабуть, то-

му, що керівники комбінату та комсомольські ватажки не дуже часті гості в гуртожитку (про це свідчить і книга відвідувань, яка без жодного запису).

В гуртожитку Олександрійського заводу підйомно-транспортного обладнання неохайні кімнати на стінах. Тому мешканці кімнат обліплюють стіни біля ліжок вирізками з журналів.

Багато мешканців гуртожитків висловлюють бажання, щоб створити при гуртожитках хоча б невеликі буфети.

Важливим є питання створення в гуртожитках кімнат для навчання. Адже більше половини мешканців навчаються у вечірніх школах, технікумах, вузах.

Справжня біда в гуртожитках із спортивною роботою. Під час перевірки спортивний майданчик біля гуртожитку № 1 тресту «Кіровоградуглебуд» було завалено будівельними відходами, біля інших гуртожитків спортивні майданчики зовсім відсутні. Мова йде не про будівництво складних спортивних комплексів, які потребують багато місця і великих коштів, а про елементарні спортивні споруди: обладнання волейбольних майданчиків, встановлення тенісних столів, перекладин. До речі, на таких перекладинах, як біля гуртожитку тресту «Кіровоградпромбуд», що по вулиці Башкирській. Тут поставили перекладину на такій висоті, що мешканці, щоб за неї вцепитись, стазялять метровий стовпчик з цегли, або стають один одному на спину.

Якщо до цього додати, що в липневому номері журналу «Перець» було вміщено матеріал про спортивний майданчик біля гуртожитку заводу «Червока зірка», на якому

### РЕЙД ОБЛАСНОГО ШТАБУ «КОМСОМЛЬСЬКОГО ПРОЖЕКТОРА»

височить величезна купа сміття, та майданчик біля гуртожитку Кіровоградського агрегатного заводу, де збудовано гараж, то коментарі щодо спортивного життя в гуртожитках зайві. Спорт за межами «козла» поки що не виходить.

Умови життя молоді в гуртожитку. Чи багато від них залежить? Так, багато. Як провів свій вільний час, як спав, що і де снідав, чи відновив свої фізичні і моральні сили — від цього залежить його настрій, а значить — і праця.

Близько 7 тисяч молодих робітників та колгоспників нашої області проживає в гуртожитках. Більшість з них — члени ВЛКСМ. І кому, як не комітетам комсомолу бути не рідкими, а частими гостями в гуртожитках, глибше і пильніше вникати в життя і побут молоді, дбати про її повсякденний настрій. Не завадило б і товаришам із спортивних організацій частіше відкривати двері гуртожитків. Адже саме там живе добре половинна великого запасу спортсменів.

Багато можуть зробити і самі мешканці гуртожитків. Мало виявляють вони ініціативи. Звичайно, під час рейду ми не мали змоги оглянути всі гуртожитки, не знаємо, як живуть інші мешканці: хто краще, а хто гірше. Сподіваємось, що ви нам напишете про це. Як ви живете, друзі? Який ваш дім?

**Б. ЯСИНОВСЬКИЙ,**  
заступник начальника обласного штабу «Комсомольського прожектора».

# ЛІТОПИС ПЕРШОГО ЕТАПУ

**С. КУЛАГІНА,**  
секретар обкому комсомолу.

на свій рахунок, підходячи до знаменної дати — 50-річчя ВЛКСМ.

Глибоке оволодіння знаннями — найперше завдання кожного комсомольця, навчатися працювати — це, перш за все, навчатися глибоко оволодівати знаннями. Вся ця робота була зосереджена в штабах «Знання» та «Наука» при комітетах комсомолу.

Всебічна допомога надавалась учням, які слабо встигають. Комсомольці регулярно займалися з учнями молодших класів, наслідки цієї роботи кожного тижня висвітлювались на екранах успішності. Між класами проводились академзамагання. В Гайворонській СШ № 5 вже декілька років постійно працюють клуби цікавих завдань. Учні успішно розв'язують конкурсні завдання, проводять наукові читання.

Вже який рік в комсомольській організації Павлівської середньої школи Онуфривського району проводяться рейди бригад, які допомагають відстаючим учням. І як наслідок, — жодного невстигаючого.

### ЗМІНА ЗМІНІ ЙДЕ

**Ч**ЕРВОНОПЕРИМИ птацями злітали до Кіровограда, за ними шуміли сади і сквери, пробігали автобуси, лисілі осінні пелюстки хризантем. Летіли вони за журавлями, летіли стрічно журавлям, і перелітні курличеньки не дивувались: звикли бачити очих червонокрилих... А ще більше звикли бачити край неспіванним. Полетіли восени, перезимували під гарячими африканськими скелями, а весною — додому. Ледечко, де ж той берег подівся? Здається, отут виводила плітку білошва журавка своїх пташенят, отут, серед ромашок і сопок, поділа їх понад струмком, а за-

слідопити зібрали матеріали в Ленінській кімнаті, залі, куток бойової слави... Юні інтернаціоналісти відіслали дітям героїчного В'єтнаму декілька посилок, виростили на один сад... — Обцяємо жити і працювати по Іллічу!

Репортуєть долиниці, узляновці, добровеличківці. І бадьоро погойдується на вітрі полум'я піонерського галстукка-велета. І народжується в душі почуття прекрасного: зміна зміні йде. Молода, завзята.

Астрономи кажуть, що, перш, ніж у небі з'явиться нова зоря, на її місці спочат-

## РАПОРТ— НА ГАЛСТУЦІ

раз — немає берега... На його місці з'явився сад, молодий сад тягнеться до сонця своїм надлишнім брунькам.

А в саду — червонокриллі птаці. Майорять на молодому вітрі, щечуть лагідно, ще й журавликам привітно всімаються.

— Хто ж ви будете?  
— Ми — червоні галстуки.

Отак запитували не раз прилітні несподи і чули одну й ту ж відповідь: «Паша домінка — Новоукраїнська середня школа № 1... Ми з Тншківської восьмирички... Ми народилися у Пичаному Броді...»

Журавлі летять далі, а червонопери цього разу стинили свій лет в обласному центрі. Вони привесли з собою цінні вісті, вони спиналися перед комсомольцями:

— З днем народження, наш вожатий!

— І маденькі трикутні спалахи злізали в єдиний вогонь, у піонерський галстук-велет, і зазвучав хор... У його мелодії не було заялужених слів, то був гімн праці молодшого брата:

ку народжуються спалахи. Зблиски майже непомітні, та минає час і — небо зацвітає ще однією квіткою. Отак і серед людей. Згадаймо лише братів Маркітанів, що залишили вічний вогнем у віках, схилимо голови перед піонерською полум'яністю Толі Комара... А хіба це не героїстико, не пам'ятник юності — сад... То велика символіка справи, світіння, життя.

Зміна зміні йде.

— Шумить-випушує осіннім листом чотири парки... — Горять, не гашують сотні квітників... — По селах зроблено 600 виступів учасниками художньої самодіяльності.

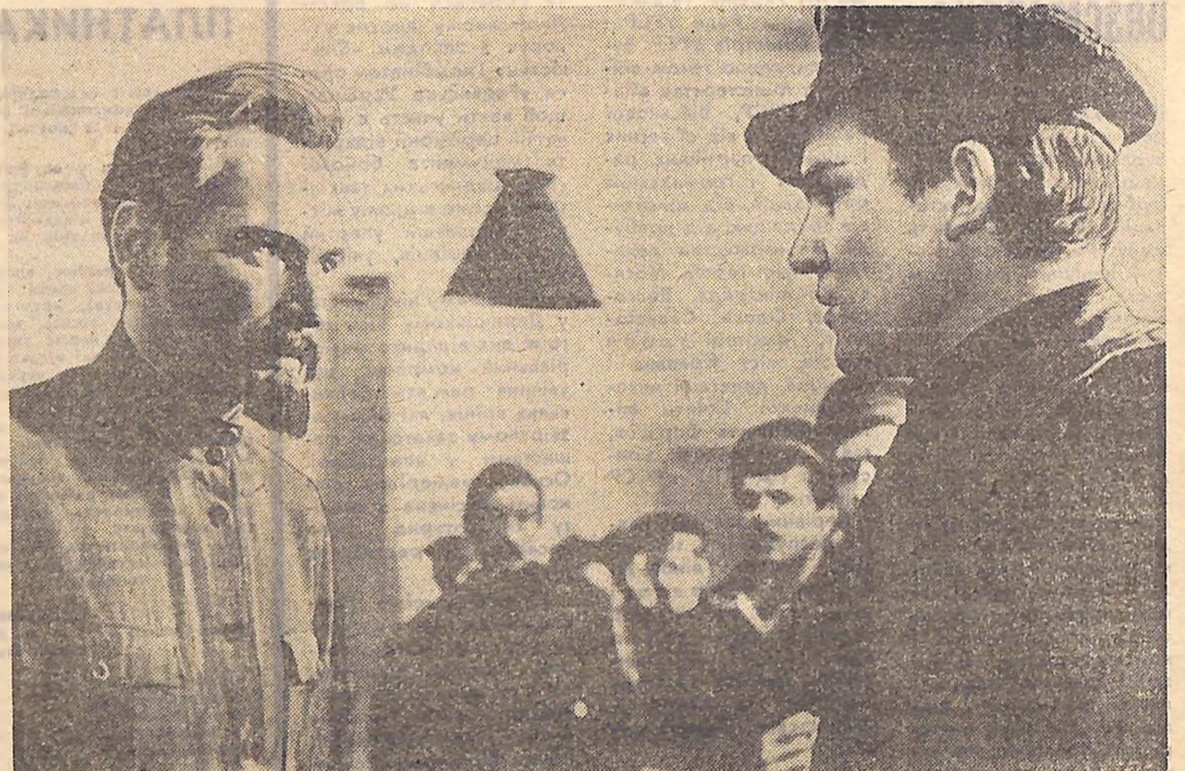
Це — голос червонокрилого послання з Малопіського району. Звітує кожна піонерська організація, кожен піонер.

...І коли над містом опускається ніч, коли хлопці і дівчатка полишають просторе приміщення, піонерський галстук-велет не спить... Він весь — спалахи, вогонь, котрий народився творити добро, не гаснути ні перед бурями, ні в негоді.

— Клянемось бути гідною зміною!

Та клятва породжена не словами, вона гомонить у степовому безмежжі молодим вітром, голубим садом, який сонцяно запаливає у росіяній горизонт.

**В. ЮР'ЄВ.**



**Б**АГАТО чудових фільмів присвятили кіномітра великому вождеві і вчителеві народів світу В. І. Леніну. «Ленін у Жовтні», «Ленін у 1918 році», «Людина з рушницею», «Ленін у Польщі» — це багато інших кінотворів доносять до нас подих Великої Жовтня і боротьби за Владу Рад.

На кіностудії «Мосфільм» створено нову художню історико-революційну картину «Шосте липня». Автор сценарію М. Шатров не просто екранізував свою одной-

менну п'єсу, а створив хвилюючу кінорозповідь, поповнивши її новими епізодами, ввівши нових дійових осіб.

У фільмі розгортаються події лише одного дня — 6 липня 1918 року. Та це був день, насичений напруженою боротьбою за існування молодого Радянської держави, день, що увіслав у себе цілу героїчну епоху.

Ми бачимо, як вороги революції — ліві есери — зазіхають на завоювання Жовтня. Виступаючи на V Всеросійському з'їзді ро-

бітничих, селянських та козаких депутатів, вони намагалися зірвати Брестський мир. В цей день ліві есери вбили німецького посла Мірбаха, щоб спровокувати війну з Німеччиною. В Москві вони вчинили контрреволюційний заколот.

Геніальний стратег революції Володимир Ілліч розгадав плани ворога і, спираючись на підтримку народу, діяв впевнено і рішуче.

Ми бачимо на екрані поруч з В. І. Леніном Ф. Дзержинського,

## „ШОСТЕ ЛИПНЯ“

Я. Свердлов, М. Подвойського, Г. Чичеріна та інших соратників Ілліча.

Цей фільм — нова сторінка величного кінолітопису, присвяченого 100-річчю з дня народження В. І. Леніна.

На фото: кадр з фільму.

# ПОДВИГ ГЕРОІВ ЖИТИМЕ У ВІКАХ

## Багатотисячний мітинг у Нових Петрівдях

Восени 1943 року за двадцять кілометрів від Києва на околиці села Нові Петрівці знаходився командний пункт Першого Українського фронту. Звідси здійснювалось керівництво однією з найвидатніших операцій радянських військ у Великій Вітчизняній війні — звільненні столиці України. Тут і зараз все нагадує ті воєнні дні. Збереглися ходи сполучення, бліндажі, лінії зв'язку.

Тепер поруч з колишнім командним пунктом височить на зеленому пагорбі пам'ятник-музей, споруджений на честь героїв битви на Дніпрі. Його вінчає велична постать воїна з автоматом у руках, що символізує Радянські Збройні Сили, які очистили рідну землю від фашистської погани, принесли свободу народам Європи і нині пишно стоять на сторожі завоювань країни соціалістичної співдружності.

4 листопада на цьому історичному місці зібралися тисячі представників трудящих міста-героя і орденоносної Київщини на мітинг, присвячений 25-річчю битви за Дніпро і визволення столиці України.

Перед початком мітингу до підніжжя пам'ятника-музею покладали корзини з живими квітами члени й кандидати у члени Політбюро ЦК КП України, члени бюро Київських обкому та міськкому партії, делегації міст-героїв, Єревана і Харкова, представники всіх районів столиці України.

...12 година дня. До пам'ятника-музея піднімаються керівники Комуністичної партії і уряду України товариші В. І. Дрозденко, Н. Т. Кальченко, Д. С. Коротченко, І. К. Лутак, М. О. Соболев, О. А. Титаренко, П. Ю. Шелест, В. В. Шербицький, Ф. Д. Овчаренко, І. С. Грушецький, В. К. Клименко, делегация Міністерства Оборони СРСР, на чолі з заступником міністра оборони СРСР Маршалом Радянського Союзу К. С. Москаленком, чехословацька делегация на чолі з заступником міністра Національної Оборони ЧССР, генерал-полковником Мирославом Шмолдесом, перший заступник Голови Президії Верховної Ради УРСР С. О. Стеценко, заступники Голови Ради Міністрів УРСР С. М. Андрія-

нов, О. О. Бурмистров, П. Я. Розенко, І. Д. Степаненко, П. Т. Тронько, Г. І. Шевчук, перший секретар ЦК ЛКСМУ О. С. Капто, командуючий Червонопрапорним Київським військовим округом генерал-полковник В. Г. Куликов, член Військової ради — начальник політуправління ЧКВО генерал-полковник В. Я. Головкин, даїчі Герой Радянського Союзу О. Ф. Федоров, члени бюро Київських обласного і міського комітетів партії, члени виконкомів обласної і міської Рад депутатів трудящих, колишні воїни і партизани — учасники боїв за Київ, генерали і офіцери Радянської Армії, новатори промисловості і сільського господарства. Присутні делегації з міст-героїв, Єревана і Харкова, представники генеральних консульств НДР, ПНР, ЧССР у Києві.

Вступною промовою мітинг відкриває перший секретар Київського обкому КП України Ф. П. Головиченко.

Звучить мелодія Державного Гімну Радянського Союзу.

З великим піднесенням обирається почесна президія мітингу в складі Політбюро ЦК КПРС.

Слово надається члену Політбюро ЦК КПРС, першому секретареві ЦК КП України П. Ю. Шелесту, тепло зустрінутому присутніми. (Промова товариша П. Ю. Шелеста друкується в сьогоднішньому номері газети).

На мітингу виступили також колишній командир 240-ї стрілецької Дніпровсько-Київської Червонопрапорної, орденів Суворова і Богдана Хмельницького дивізії, генерал-майор запасу, Герой Радянського Союзу Т. Х. Уманський, бригадир слюсарів 3-го Київського авторемонтного заводу, Герой Радянського Союзу М. В. Міхеев, голова колгоспу «Зелений Ілліч» Сбухівського району Київської області О. В. Калиниченко, колишній командир партизанського з'єднання, Герой Радянського Союзу, письменник Ю. О. Збанацький, секретар комсомольської організації школи № 179 міста Києва Ігор Славинський.

Мітинг оголошується закритим. Урочисто лунає Державний Гімн Української РСР.



Шороку в лави Радянської Армії вливається новий загін молодих воїнів. Серед них — і наш земляки, юні кіровоградці. Приймаючи присягу, вони клянуться бути вірними справі Леніна, пишно стояти на сторожі завоювань Жовтня. Вітчизна довірила степовикам найновішу сучасну зброю, яка в руках наших земляків — надійний щит від будь-якого агресора.

## А ЗАВТРА — ВОЇН

Майбутні воїни з Новомиргородського військово-спортивного табору (фото вгорі).

Воєнізована гра учнів шкіл на околиці Кіровограда (фото праворуч).

Фото В. ГАНОЦЬКОГО, С. ВІНАРОВА, В. САВЧЕНКА, П. МАЛЕЄВА.

У посякденному навчанні юнаки удосконалюють свою бойову майстерність (фото праворуч).



## Слава відважних безсмертна

КИЇВ, 4 листопада. (РАТАУ). У ці дні, що передують 25-й річниці визволення Києва від німецько-фашистських загарбників, трудящі столиці України віддають шану тим, кому зобов'язані нинішнім розквітом міста, своїм щасливим життям під зорею Радянської влади.

Найпалкіші слова любові й поваги звертають кияни до засновника Комуністичної партії і Радянської держави Володимира Ілліча Леніна. Зранку 4 листопада нескінченим потоком ішли до пам'ятника великому вождеві робітників заводів і фабрик, представники партійних, радянських, профспілкових і комсомольських організацій, ветерани воєн, колишні партизани і підпільники, молодь, піонери. До підніжжя пам'ятника було покладено корзини з живими квітами від Київського обкому КП України і облвиконкому, міськкому партії і міськвиконкому, Військової ради Червонопрапорного Київського військового округу, громадськості міста-героя.

Багатолюдно було вчора біля обеліска слави, що височить на могилі

Невідомого солдата.

О 10 годині ранку до пам'ятника прибули керівники Комуністичної партії і уряду України. До підніжжя монумента вони покладали вінок від ЦК КП України, Президії Верховної Ради УРСР і Ради Міністрів УРСР. Було покладено також вінок від Міністерства оборони СРСР, Військової ради ЧКВО, від обласних і міських партійних, радянських і громадських організацій, від колективів трудящих, від прибулих на торжества делегацій міст-героїв Москви, Ленінграда, Волгограда, Одеси, Севастополя, фортеці-героя Бреста, міст Єреван і Харкова, делегації чехословацької Спілки антифашистських борців, від генеральних консульств НДР, ПНР і ЧССР у Києві.

Керівники партії і уряду республіки в той же день покладали вінок до пам'ятника генералові армії М. Ф. Батутіну, під командуванням якого військо Першого Українського фронту визволило Київ від німецько-фашистських загарбників.

Вінки і квіти від партійних, радянських, профспілкових організацій міста, від Військової ради Червонопрапорного Київського військового округу, від воїнів місцевого гарнізону було покладено до обеліска учасникам оборони Києва, на могили полеглих воїнів-визволителів. Напередодні 25-річчю

го ювілею битви за Дніпро столиця України збагатилася новими пам'ятниками, спорудженими на честь героїв визволення Києва. Минулої неділі тисячі трудящих міста зібралися на Брест-Литовському проспекті поруч з заводом «Більшовик» і комбінатом преси «Радянська Україна», щоб взяти участь в урочистій церемонії відкриття монумента бойової слави радянських танкістів, які саме в цьому місці, подолавши упертий опір гітлерівців, увірвалися у Київ.

А в іншому кінці міста, у Дарницькому лісі, того ж дня відкрито меморіальний комплекс, що увічнив пам'ять радянських воїнів, які були позирячому закатовані фашистами у концтаборі. Основу меморіалу становить висічена з граніту скульптурна група нескорених радянських людей.

На честь воїнів Першої чехословацької бригади під командуванням Людовіка Свободи, які пліч-о-пліч з Радянською Армією героїчно билися за визволення Києва від німецько-фашистських загарбників, споруджено обеліс на новому житловому масиві міста-героя — Нивках.

На відкритті монумента, що відбулося 4 листопада, була присутня чехословацька делегация, яку очолює заступник міністра ЧССР генерал-полковник Мирослав Шмолдас.

## ВІТРИНА ПЕРЕД-ПЛАТНИКА

Тисячу двісті екземплярів переддали комсомольці обласного центру з 20 жовтня по 1 листопада.

Вітні справи у онуфріївців, олександрійців, кремгесівців. Насиченість молодіжну пресою там досягає від п'ятдесяти до шестидесяти екземплярів на сто комсомольців.

Проте, як і раніше, ввєвнено тримають останні місця олександрійці (місто), кремгесівці, гайворонці. За десять днів (з 20-го жовтня по перше листопада) олександрійські міська і районна організації не переддали жодного екземпляра обласної молодіжної газети.

Немає чим похвалитися новомиргородцям, ульяновцям, кіровоградцям (район), бобринцям, знам'янцям, добровеличківцям. В цих районах лише третій комсомолець передплатив свою газету.

Хід передплати на «Молодий комунар» (станом на 1 листопада)

Район (місто)	Примірників на 100 комсомольців
Онуфріївський	69
Новоукраїнський	58
Олександрійський	50
Голованівський	48
Компашівський	48
Петрівський	48
Новгородківський	46
Вільшанський	46
Устинівський	44
Маловізький	44
Новоархангельський	44
Добровеличківський	39
Знам'янський	39
Бобринський	39
Делинський	37
Кіровоградський	36
Олександрійський	34
Ульяновський	34
Новомиргородський	29
Гайворонський	29
Кіровоград	22
Кремгесівський	22
Олександрія	18

## ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

**ВІВТОРОК, 5 листопада.** Перша програма. 17.00 — «Друге народження». (Одеса). 17.30 — «Товариш по партії». Репортаж з музею В. І. Леніна. (Львів). 17.50 — «На шкільних шпиртах». 18.30 — Слухаєм шкіль основ марксизму-ленінізму. «Політекономія соціалізму». В. І. Ленін. «Чергові завдання Радянської влади». Передача дурга. (М). 19.00 — «Телевісті. 19.20 — Музичний кругозір. 20.00 — «Колі мовчать гармати». 20.30 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.15 — Передача для молоді. «Співає «Лада». (Кіровоград). 21.55 — Тобі, Великий Жовтень. (Кіровоград). 22.10 — «Я люблю тебе, життя». Концерт. (Кіровоград).

Друга програма. 21.15 — «Наші прем'єри». Я. Баш. «Професор Буйко». Телеспектакль.

**СЕРЕДА, 6 листопада.** Перша програма. 16.25 — «Наша афіша». (К). 16.30 — Для дітей. «Олівець-Малювеч». 17.00 — Передача, присвячена 51-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. Передача з Кремльського Палацу з'їздів. В перерві — телевісті. 20.30 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.00 — До 25-річчя визволення Києва. «Друзі-однополчані». Концерт. (К). 22.00 — «Остання ніч». Художній фільм, (К).

**ЧЕТВЕР, 7 листопада.** Перша програма. 9.20 — Передача, присвячена 51-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. Репортаж з Красної площі і Хреатітка. По закінченні демонстрації — «Країна моя любима». Танці народів СРСР. (М). 14.00 — Програма кольорового телебачення. «Комуніст». Художній фільм. (М). 15.50 — «Слава країні Жовтня». Святокова музична програма. (М). 16.30 — «Микола Бауман». Новий художній фільм. 18.05 — Г. Кисіль. «Музика». Теленовела. 18.30 — «Літопис піввіку». Телевізійний багатосерійний документальний фільм. «Рік 1917». (К). 19.30 — Святковий концерт. Репортаж «Стіл на 240.000.000 персон». (М). 21.00 — Репортаж про військовий парад і демонстрацію трудящих. (М). 22.15 — Святковий репортаж. (Кіровоград). 22.59 — Телефільм. (Кіровоград). 23.40 — «Святкує

Радянська Україна», Спеціальний вистів.

Друга програма. 22.15 — «Зрастуй, цирк». Прем'єра телефільму.

## ПОКАЗУЄ МИКОЛАЇВ

**ВІВТОРОК, 5 листопада.** 16.05 — Фільми для дітей. 16.50 — «Жовтню звітуємо». 17.00 — «Друге народження». (Одеса). 17.30 — «Товариш по партії». Репортаж з Львівського філіалу Центрального музею В. І. Леніна. (Львів). 17.50 — «На шкільних шпиртах». (К). 18.30 — Слухаєм шкіль основ марксизму-ленінізму. (М). 19.00 — Телевізійні вісті. (К). 19.20 — «Музичний кругозір». (К). 20.00 —



«Колі мовчать гармати». (К). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — «Професор Буйко». Телевізійний спектакль. (К).

**СЕРЕДА, 6 листопада.** 16.10 — Актуальний екран. 16.30 — Для дітей. «Олівець-Малювеч». (К). 17.00 — Урочисте засідання і концерт, присвячені 51-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. Трансляція з Кремльського Палацу з'їздів. 20.30 — Програма «Час». (М). 21.00 — «Друзі-однополчані». (К). 22.00 — Художній фільм «Доктор Віра».

**ЧЕТВЕР, 7 листопада.** 9.20 — Передача, присвячена 51-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. (Москва-Миколаїв). 14.00 — Художній фільм «Комуніст». (М). 15.50 — «Слава країні Жовтня». Святокова музична передача. (М). 16.30 — Художній фільм «Ленін у Жовтні». (М). 18.05 — Г. Кисіль — «Музика». Телевізійна повілка. (К). 18.30 — «Літопис піввіку». Телевізійний фільм «Рік 1917-й». (К). 19.30 — Святковий концерт. Репортаж «Стіл на 240.000.000 персон». (М). 21.00 — Репортаж про військовий парад і демонстрацію трудящих. (М). 22.15 — Телевізійний фільм «Зрастуй, цирк». (М). 23.40 — «Святкує Радянська Україна». (К).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.  
Телефони: секретаріату — 2-45-33, відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Редактор В. ПОГРИБНИЙ.